

[Statsministeren.]

det Landstingsdiktators Side, som Venstre og de Konservative har ønsket at indføre i Lovgivningen. Der er en meget stor Forskel og en afgørende Forskel her, som viser, at det ærede Medlem, der taler paa Venstres Vegne, ikke har Gran tilbage af den demokratiske Opfattelse, som før i Tiden eksisterede i Venstre.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var yderst misfornøjet med, at jeg havde sagt, at hans Maal var at forringe Arbejdernes Kaar. Jeg ved ikke, om han fandt de stærke Ord, men han sagde i hvert Fald, at der skulde forfærdelig stærke Ord til at stemple denne forfærdelige Udtalelse. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem ellers mener med sine mange Taler. Jeg har Gud ved hvor mange Gange hørt det ærede Medlem erklære, at det eneste rigtige var, om Fagforeningstarifferne blev ophævet. Mener det ærede Medlem da, at de skal ophæves, for at Lønnen kan blive højere? Det kan jeg ikke formode. Jeg maa formode, det ærede Medlem mener, at de skal ophæves, for at Lønnen kan blive trykket nedad, altsaa for at Arbejdernes Kaar kan blive forringet.

Det er senest i Dag sagt af det ærede Medlem, det findes paa Sp. 910, og jeg beder det ærede Medlem selv se efter, hvad han har sagt. Der kan vel ikke være nogen som helst Tvivl om Meningen, naar han hævder, at der er kun en eneste betydende Aarsag til, at Byggevirksomheden er standset, nemlig de utroligt høje Tariflønninger og den 8 Timers Arbejdsdag; disse Tariflønninger skal vi bort fra, mener det ærede Medlem. Skal det være for at gøre dem endnu utrolig højere, og vil en Nedsættelse af dem ikke betyde en Foringelse af de paagældende Arbejderes Kaar? (*Madsen-Mygdal*: Nej!). Naa, ikke det, saa har det ærede Medlem ogsaa paa det Omraade nogle højst ejendommelige Begreber. Jeg er da klar over, at den Arbejdsmand, der i Stedet for at faa, skal vi sige 6 Kr. om Dagen, skal nøjes med 5 Kr. eller 4 Kr., vil føle det som en betydelig Foringelse af sine Kaar. (*Krag*: Hvor faar man en Arbejdsmand til 6 Kr.?). Gaa hen paa Arbejdsanvisningskontoret og spørg, hvad det koster. Jeg er ikke Arbejdsanviser.

Nej, det ærede Medlem kan ikke komme bort fra den Ting, at det ærede Medlems Opgave er den gennem stadige Angreb paa Fagforeningerne og deres Tariffer at lægge Arbejderlønningerne for Had for derigenem at naa til Maalet: Nedsættelse af disse Lønninger og Foringelse af Arbejdernes

Kaar. Vi savner blot den Oplysning, som det ærede Medlem stadig forholder os: Hvor mange Procent er det, Arbejderlønningerne skal nedsættes med? Er det de 33 $\frac{1}{3}$ pCt., som Landbruget vedtog en Gang i Sommer, eller hvornaar det var, eller er det noget andet?

Det ærede Medlem paastod, at jeg havde opfordret Landbruget til at arbejde mindre. Nej, Landbrugets Mænd maa for min Skyld arbejde saa lidt eller saa meget, de vil, det plejer jeg ikke at blande mig i. Hvad jeg har gjort, var, at da det ærede Medlem sagde, at det kan ikke nytte at ville formindske Arbejdsløsheden ved at dele Arbejdet paa Grundlag af en forkortet Arbejdstid, sagde jeg: Det er jo mærkeligt, for det kan godt være, at Landbruget kan komme ind i den samme Situation, at det nødes til at fordele Arbejdet paa den Maade, at det maa formindske Produktionen, og det maa vel betyde det samme som, at det formindsker Arbejdet. Jeg ved ikke, om det koster lige meget Arbejde at producere 10 Grise og at producere 1 Gris, jeg vil formode, at der er en Forskel.

Det er denne Udtalelse, jeg fremsatte under Henvisning til det, der foreligger i Verden, at Landene indfører Kontingenteringer og andre Vanskeligheder for de Lande, der eksporterer Landbrugsprodukter, specielt for Danmark, og disse Forhold, sagde jeg, kan særdeles vel nødvendiggøre, at ogsaa Landbruget maa formindske sin Produktion, altsaa dele det forhaandenværende Tilbud om Beskæftigelse, saadan som Forholdene maatte passe i det Fag.

Deri er der intet som helst mærkeligt og ej heller noget som helst i den Retning, som det ærede Medlem paastod. Men jeg ved jo godt, at alle disse Ord er fuldkommen spildt overfor det ærede Medlem. I en Tale, som jeg ganske kan slutte mig til, hedder det, at den højtærede Landbrugsminister — det var det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal den Gang — er en fællig Mand at slippe løs i en saglig og fordragelig Diskussion. Hvor han har traadt, der vokser ikke mere Græs. Det er det ærede Medlems nye Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. Holstein, der har brugt disse Ord.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg har kun en kort Bemærkning at gøre i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, en Udtalelse, der for saa vidt forbavsede mig, som den maa bero paa en Misforstaaelse. Det ærede Medlem mente nemlig, at jeg ikke i Tide havde sagt, at de Forslag, der er fremme fra